

slovar [Explanatory translation dictionary]. Third Publ., adapted., Moscow: Flinta, 320 p. [in Russian].

5. Polovynko, O. O. (2006). *Lingvistychni ta ekstralingvistychni faktory napovnennya semantichnykh poliv u suchasniy rosiyskiy literaturniy movi (semantichne pole vik)* [Linguistic and extra linguistic filling of semantic fields in modern literary Russian]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Dnipropetrovsk, 19 p. [in Ukrainian].

6. Pliushch, N. P., Bas-Kononenko O. V. & Dudnyk Z. V. (2002). *Suchasna ukrayinska literaturna mova* [Modern literary Ukrainian]. Kyiv: Fonetika, p. 78. [in Ukrainian].

7. Saussure, F. (1977). *Trudy po yazykoznaniiyu*. Per. s frants. [Works on linguistics]. Moscow, 134 p [in Russian].

8. Gritsanov, A.A, Abushenko, V. L., Evelkin, G. M., Sokolova, G. N. & Tereshchenko O. V. (Eds). (2003). *Sotsiologiya: Entsiklopediya* [Sociology.

Encyclopedia]. Minsk: Interpressservis: Knizhnii Don Publ., 1312 p [in Russian].

9. Kamaruddin, Rohaidah, Dani, Noor Aina, Che Soh & Nur Amirah. *Extralinguistics Factors: Motivations in Language Learning Among Malay Students in Negeri Sembilan Malaysia*. University Putra Malaysia, Serdang, Malaysia *Journal of US-China Public Administration*, September 2015, Vol. 12. 196 p.

10. Lightbown, Patsy, Spada, Nina (2013). *How Languages Are Learned*. Oxford: Oxford University Press, 78 p.

11. Macaro, Ernesto (2010). *Continuum Companion to Second Language Acquisition*. London: Continuum, 54 p.

12. Malkoc, A. M. (1994). *Old favorites for all ages. Song for learners of American English*. Washington D. C.: USIA, English Language Programs Division, 179 p.

Стаття надійшла до редакції 12.04.2017

УДК 373.2

Леся Фартушок, аспірант кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти
Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

ГРА ТА ЇЇ РОЛЬ В ЖИТТІ ДОШКІЛЬНИКА

У статті розкрито цінність гри як однієї з основних форм навчання і виховання дошкільників. Показано, що гра є природною формою проявів дитячої діяльності. Доведено, що у грі відображаються і розвиваються знання і вміння, отримані під час занять, закріплюються правила поведінки, до яких привчають дітей в житті. Підкреслено, що ігри необхідні для здоров'я дитини, вони роблять її життя змістовним, повним, створюють впевненість в своїх силах.

Ключові слова: дошкільник, форма діяльності, гра, навчальна цінність гри, виховна цінність гри.

Лит. II.

Lesya Fartushok, аспірант кафедри общей педагогіки и дошкольного образования
Дрогобычского государственного педагогического университета имени Ивана Франко

ИГРА И ЕЕ РОЛЬ В ЖИЗНИ ДОШКОЛЬНИКА

В статье раскрыто ценность игры как одной из основных форм обучения и воспитания дошкольников. Показано, что игра является естественной формой проявления детской деятельности. Доказано, что в игре отражаются и развиваются знания и умения, полученные на занятиях, закрепляются правила поведения, к которым приучают детей в жизни. Подчеркнуто, что игры необходимы для здоровья ребенка, они делают его жизнь содержательной, полной, создают уверенность в своих силах.

Ключевые слова: дошкольник, форма деятельности, игра, обучающая ценность игры, воспитательная ценность игры.

Lesya Fartushok, Postgraduate Student of the General Pedagogy and Preschool Education Department
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University

A GAME AND ITS ROLE IN THE LIFE OF A PRESCHOOL CHILD

The article is dedicated to the importance of game as one of the main educational and upbringing forms for the preschool children. A game is revealed as a natural form of children's activity. A game is a source of formation of new actions, wishes, skills, and feelings. The children associate themselves through their consciousness with the facts that are happening to the characters. The feelings acquired by a child do not disappear, they can be seen in a creativity game for a long time; they are fixed in the cerebral cortex and become more stable. The author proves that knowledge and skills, gained during classes, are reflected and

developed in the game; the children also get conduct rules which may be of assistance in their future life. A game performs a very significant role in the system of physical, moral, working and aesthetic education of preschool children. It is necessary for children's health; makes their life meaningful and full; promotes their self-confidence. A game is closely connected with all aspects of educational work at nursery school. In childhood, a game is the main kind of human activity. With its help children get to know the world. Their life without play seems to be boring and dull. The commonplace life can cause various diseases. While playing, the children check their strength and adroitness, they want to dream and solve mysteries, and look for something beautiful. If used skillfully enough, a game may become the important teacher's assistant. A game brings the entertainment every minute, it satisfies the urgent requirements and is directed towards the future, as during the game children have the possibility to acquire and practise new skills, which are necessary for the fulfillment of their future social, professional and creative functions. A game usually implies the happy childhood and health. A play is extremely helpful in contenting the children's curiosity, in involving them into active perception of the surrounding world and in gaining the proficiency in the act of link differentiation between the objects and phenomena. The necessity of game for children's health is emphasized as it makes the children's life meaningful, full, and promotes their self-confidence. The role of game in the life of a preschool child has been attracting attention of thinkers, philosophers, sociologists, psychologists and pedagogues throughout the history of mankind.

Keywords: a preschool child, a form of activity, a game, an educational importance of a game, an upbringing importance of a game.

Постановка проблеми. У наш час особливо гостро постає питання ігрової діяльності дітей дошкільного віку, тому що основний акцент зроблено на навчання і менше уваги приділяється грі дітей, як чомусь другорядному. Цю проблему можна вирішити лише тоді, коли буде зрозуміло що гра повинна переважати у навчально-виховному процесі дошкільного закладу. У процесі розвитку дитини і формування її як особистості гра відіграє, безперечно, досить велике значення. Для дітей дошкільного віку гра виступає провідним видом діяльності. З цього приводу К. Д. Ушинський писав: “Якщо говорять, що ігри передбачають майбутній характер, майбутню долю дитини, то це правильно у двоякому розумінні: не тільки у грі виявляються нахили дитини і відносна сила душі, але сама гра має великий вплив на розвиток дитячих здібностей і нахилів, а відповідно і на майбутню долю” [11]. Отже, саме у грі розвиваються не тільки психічні процеси: мислення, мовлення, пам'ять, увага, – а й такі важливі якості особистості, як наполегливість, уважність, вміння дотримуватися певних правил. Засобами гри виховуються такі почуття, як співчуття, вміння прийти на допомогу, дружити.

Використання дитячих ігор у виховному процесі в сучасному суспільстві – явище не тільки закономірне, а й необхідне.

Виходячи з вище викладеного, **мета статті** полягає у обґрунтуванні ролі гри як форми навчання і виховання дітей дошкільного віку, виокремленні умов розвитку дітей дошкільного віку засобами гри.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Роль гри в житті дошкільника привертала до себе увагу мислителів, філософів, соціологів, психологів і педагогів упродовж усієї історії людства. Філософсько-культурологічні та

педагогічні підходи до гри як засобу взаємодії дитини зі світом розробляли видатні педагоги та мислителі Л. Артемова, Г. Григоренко, А. Бондаренко, Л. Проколієнко, І. Бутасова, Н. Анікеєва та ін.

Про психолого-педагогічний потенціал дитячої гри висловлювались П. Щербань, О. Степанова, Г. Лемко.

Суспільно-орієнтовані та особистісно-орієнтовані підходи до оцінки ігрової діяльності обґрунтували Л. Виготський, Д. Ельконін, Р. Жуковська, О. Запорожець, С. Шацький, та інші вчені. Творчі ігри соціального характеру у різних педагогічних аспектах розглядали Г. Волков, А. Макаренко, М. Стельмахович, В. Сухомлинський.

Виклад основного матеріалу. Гра є провідним видом діяльності дошкільника, засобом його всебічного та гармонійного розвитку, важливим методом виховання та навчання. У грі дитина вчиться орієнтуватися у предметній та соціальній дійсності, відображаючи своє враження від їх пізнання.

Високу оцінку гри дав В. Сухомлинський. Він писав: “Гра – це величезне світле вікно, крізь яке в духовний світ дитини вливається життєдайний потік уявлень, понять про навколишній світ. Гра – це іскра, що засвічує вогник допитливості. То що ж страшного в тому, що дитина вчиться писати граючись, що на якомусь етапі інтелектуального розвитку гра поєднується з працею, і вчитель не так уже часто говорить дітям: “Ну, пограли, а тепер будемо трудитися!” [9, 95].

Гра – це форма діяльності в умовних ситуаціях, в яких відтворюються типові дії і форми взаємодії людей [4].

У дитячій гри є важлива якість – самостійність. Адже гра – це світ практичної діяльності дитини, де задовольняються і фізичні, і духовні потреби, а також одночасно розвиваються розум і воля. В

іграх дітей відображаються не тільки взаємовідносини дорослих, але також і суспільні відносини, а тому педагоги бачать велику виховну цінність гри в тому, що в ході її формуються соціальні відносини дітей, набуваються вміння виступати в різних позиціях – командувача, підлеглого і т. д. [8, 4].

Таким чином, в грі дитина отримує досвід довільної поведінки – вчиться керувати собою, дотримуючись правил гри, стримуючи свої безпосередні бажання заради підтримки спільної гри з однолітками, вже без контролю з боку дорослих. Всі ці правила необхідні дитині в подальшому житті і в першу чергу в школі, де вона повинна включитися в великий колектив однолітків, контролювати свої дії при виконанні домашнього завдання.

Г. Лемко, аналізуючи виховну цінність гри, стверджує: “У дитячі роки гра є основним видом діяльності людини. За її допомогою діти пізнають світ. Без гри дітям жити нудно, нецікаво. Буденність життя може викликати у них захворювання. В грі діти перевіряють свою силу і спритність, у них виникають бажання фантазувати, відкривати таємниці і прагнути чогось прекрасного. За вмілого використання гра може стати незамінним помічником педагога” [6, 47]. Гра, як підкреслює вчений, дарує щохвилину радість, задовольняє актуальні невідкладні потреби, а ще – спрямована в майбутнє, бо під час гри у дітей формуються чи закріплюються властивості, вміння, здібності, необхідні їм для виконання соціальних, професійних, творчих функцій у майбутньому. І скрізь, де є гра, панує здоров’я, радість дитячого життя. Гра допомагає задовольнити дитячу допитливість, залучити дітей до активного пізнання навколишнього світу, оволодіти способами пізнання зв’язків між предметами та явищами.

В. Коваленко називає ігри “сучасним і визнаним методом навчання і виховання, що володіє освітньою, розвивальною і виховною функціями, які діють в органічній єдності”. Проте, він висловлює занепокоєння через “відсутність методичних розробок із даного питання і постійну нестачу особистого часу вчителя для створення і режисури дидактичних ігор, які потребують підвищеної методичної і професійної майстерності”. Вчений наголошує на тому, що “сучасна дидактика, звертаючись до ігрових форм навчання на уроках, справедливо вбачає в них можливість ефективної організації взаємодії педагога й учнів, продуктивної форми їх спілкування з властивими їм елементами

змагання, безпосередності, непідробного інтересу” [5].

Гра не може виникати з обов’язку, чи з примусу. Вона виходить із безпосередніх спонукань, потреб та інтересів дитини. Своєрідність гри полягає у тому, що виконувани у ній дії самі по собі цікаві для дитини. Її цікавий не сам результат гри, а процес ігрової діяльності. Діти захоплено грають у будь-які ігри, тому використання ігрової форми завдань часто призводить до того, що діти навіть не помічають впливу дорослих на їх навчання і виховання. Вони захоплені самою грою, їм просто цікаво. Але непомітно для себе, під час такої гри дошкільники порівнюють, лічать, запам’ятовують, розв’язують логічні задачі та пізнають багато нового. В. Коваленко наголошує на тому, що у грі всі діти залучаються до навчання: “Навіть найпасивніші з дітей включаються в гру з величезним бажанням, докладаючи всіх зусиль, щоб не підвести товаришів по грі. Під час гри діти, як правило, дуже уважні, зосереджені й дисципліновані”. Гра, як зазначає дослідник, повинна розглядатися як “могутній незамінний важіль розумового розвитку дитини” [5].

Важливою умовою ефективного застосування гри в педагогічному процесі, на думку І. Бугасової, є дотримання балансу між вільною самостійною грою та іншими видами діяльності. Такий баланс є одним з основних умов розвитку ігрової діяльності дітей. Завдання педагога – викликати інтерес до певної події, яка захопила б дитину, вразила, вплинула на її уяву та почуття. Досить часто батьки чи вихователі, щоб не засмучувати дитину, намагаються не помічати помилок або порушень правил гри. У такому випадку зникає головна педагогічна цінність гри: виховання волі, вміння долати труднощі, бажання грати до перемоги. Під час гри, як наголошує дослідниця, “необхідно слідкувати за дотриманням правил, точністю виконання завдання”. За такої умови гра буде сприяти розвитку малюка, допомагати готувати його до шкільного життя [2, 17].

У процесі розвитку дитини і формування її як особистості гра відіграє, безперечно, досить велике значення. Для дітей дошкільного віку гра виступає провідним видом діяльності. З цього приводу К. Ушинський писав: “Якщо говорять, що ігри передбачають майбутній характер, майбутню долю дитини, то це правильно у двоякому розумінні: не тільки у грі виявляються нахили дитини і відносна сила душі, але сама гра має великий вплив на розвиток дитячих здібностей і нахилів, а відповідно і на майбутню долю” [11].

Отже, саме у грі розвиваються не тільки психічні процеси: мислення, мовлення, пам'ять, увага, – а й такі важливі якості особистості, як наполегливість, уважність, вміння дотримуватися певних правил. Засобами гри виховуються такі почуття, як співчуття, вміння прийти на допомогу, дружити.

Н. Анікеєва наголошує, що основні виховні функції гри забезпечують створення мажорного, оптимістичного стилю в колективі; ефективність впливу на особистість; зняття нервової напруги; стимуляцію творчості вихованців [1, 18].

Поєднання свободи, творчої активності дитини у грі та потреби дотримуватись певних правил готує дитину до життя в суспільстві, до майбутньої праці. Так, А. Макаренко, домагаючись найбільшого педагогічного результату гри, націлював свою роботу на виховання повноцінного члена суспільства. “Виховання майбутнього діяча, – писав А. Макаренко, – має полягати не в усуненні гри, а в такій організації її, коли гра залишається грою, але в нього виховуються якості майбутнього працівника і громадянина” [7, 367].

Гра тільки здається легкою. А насправді, як підкреслюють дослідники гри, вона потребує, щоб дитина, яка грається, віддавала грі максимум своєї енергії, розуму, витримки, самостійності. Гра стає напруженою працею і через зусилля веде до задоволення основних потреб дитини. Узагальнюючи думки щодо освітнього значення гри, В. Сухомлинський з цього приводу пише: “Тисячу разів сказано: навчання – праця, і його не можна перетворювати на гру. Та не можна поставити китайську стіну між працею і грою. Придивімося уважно, яке місце займає гра в житті дитини, особливо в дошкільному віці. Для неї гра – це найсерйозніша справа. У грі розкривається перед дітьми світ, розкриваються творчі здібності особистості. Без гри немає і не може бути повноцінного розумового розвитку” [9, 95].

На естетичному аспекті гри та потребі його врахування в педагогічному процесі зосереджував увагу В. Сухомлинський. Він розглядав гру як широке і багатогранне поняття. Педагог констатував, що діти грають не тільки тоді, коли бігають, змагаються у швидкості і спритності. Сухомлинський писав – “гра може полягати й у великому напруженні творчих здібностей, уяви. Без гри розумових сил, без творчої уяви неможливо уявити повноцінного навчання”. Починається гра, на думку Сухомлинського там, де є краса [9, 95].

Оскільки естетичне є складником будь-якої діяльності дитини дошкільного та молодшого

шкільного віку, то воно, на думку В. Сухомлинського, поєднує гру й працю дитини. “Урочистий день початку збирання врожаю на шкільній ділянці – діти приходять святково одягнені; перші зрізані колоски стоять у вазі на столі, покритому скатертиною. У цьому – гра, сповнена глибокого змісту. Та гра втрачає виховну цінність тоді, коли вона штучно “прив’язується” до праці, і в красі не виявляється емоційна оцінка людиною навколишнього світу і самого себе”, – писав В. Сухомлинський [9, 97]. Важливість врахування різних аспектів організації ігрової діяльності дітей у процесі навчання і виховання зумовлює потребу в підвищенні майстерності педагога у цьому напрямку.

В даний час перед фахівцями дошкільних установ стоїть завдання подальшого вивчення гри як форми організації життя і діяльності дітей.

В основі розуміння гри як форми організації життя і діяльності дітей лежать такі положення.

1. Гра покликана вирішувати загальні завдання, серед яких завдання формування моральних, громадських якостей дитини є першочерговими.

2. Гра повинна носити самодіяльний характер і все більше розвиватися в цьому напрямку за умови правильного педагогічного керівництва. Вихователю необхідно передбачати формування у дітей в єдності позитивних реальних взаємин і морально цінних відносин, обумовлених ролюю.

3. Важливою особливістю гри як форми життя дітей є її проникнення в різні види діяльності: праця і гра, навчальна діяльність і гра, повсякденна побутова діяльність.

Гра – один з тих видів дитячої діяльності, які використовуються дорослими в цілях виховання дошкільників, навчання їх різним діям з предметами, способами засобів спілкування. У грі дитина розвивається як особистість, у неї формуються ті сторони психіки, від яких згодом будуть залежати успішність її навчальної і трудової діяльності, її відносини з людьми [3, 326].

Часто гру називають творчою діяльністю. На думку Г. Лемко, це пояснюється кількома аспектами гри:

1. Гра – це відображення життя. Все відбувається у штучно створеній умовній обстановці, але дії гравців реальні, їх почуття і переживання – справжні;

2. Наслідування в грі пов’язане з роботою уяви. Дитина не копіює дійсність, вона комбінує різні враження життя з особистим досвідом;

3. Дитяча творчість виявляється у задумі гри і в пошуку засобів для його реалізації. Однак учні довго не реалізують свій задум, не готуються до виконання ролей. Вони виражають свої

прагнення в даний момент. Тому гра – завжди імпровізація, як би ретельно вона не була підготовлена [6, 49].

Гра дуже важлива для виховання у дошкільників вольових рис характеру: вміння ставити перед собою мету, знаходити кошти для її здійснення, долати труднощі.

Виховання дітей засобами гри позитивно оцінювали С. Русова, В. Сухомлинський, О. Усова, К. Ушинський та інші вчені-педагоги. Вагомий внесок у розвиток теорії й практики використання рухливих ігор належить Н. Андрощуку, О. Бичуку, А. Вольчинському, Л. Грицюку, В. Завацькому, А. Леськіву, С. Мехонишину, Л. Пономаренку, Є. Приступі, О. Семенову, А. Цьосою та ін. Чимало цікавих спостережень і науково обґрунтованих висновків про вплив гри на організм дошкільників та особливості їх застосування в навчально-виховному процесі ДНЗ та в сім'ї знаходимо в сучасних дослідженнях О. Богініч, А. Богуш, Е. Вільчковського, А. Вольчинського, Н. Лисенко, В. Овчинникової, Є. Приступи, А. Цьосою та ін.

Оскільки гра має значення не тільки для інтелектуального і фізичного розвитку дитини, але і в цілому для розвитку всіх особистісних якостей, то можна сказати з упевненістю, що дані гри повністю відображають весь виховний процес.

Педагог і новатор А. Макаренко чітко розумів, що одна гра, навіть найкраща, не може забезпечити успіху в досягненні цілей, поставлених педагогом. Необхідно створювати комплекси ігор, вважаючи цю задачу найважливішою в справі виховання [10].

Висновки. Таким чином, гра має велике значення в системі фізичного, морального, трудового та естетичного виховання дошкільнят. Ігри необхідні для здоров'я дитини, вони роблять її життя змістовним, повним, створюють впевненість в своїх силах. Гра пов'язана з усіма сторонами виховної та освітньої роботи дитячого садка. У ній відображаються і розвиваються знання і вміння, отримані під час занять, закріплюються правила поведінки, до яких привчають дітей в житті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Анікеєва, Н.П. Виховання грою. Психологічна наука в школі / Н.П. Анікеєва. – М.: "Просвещение", 1997. – 250 с.
2. Бугастова І. А. Гра, як засіб підготовки дитини до школи / І. А. Бугастова // Журнал для батьків. – 2001. – № 1. – С. 17 – 19.
3. Дошкільна педагогіка. Навчальний посібник / Поніманська Т.І. – К.: Академвидав, 2006. – 456 с.
4. Карпова С.Н. Игра и нравственное развитие

дошкільников // С.Н. Карпова, Л.Г. Лысюк. – М.: МГУ, 1986. – 142 с.

5. Коваленко В. Г. Дидактические игры на уроках математики / В. Г. Коваленко. – М.: Просвещение, 1990. – 96 с.

6. Лемко Г. І. Значення гри для виховання дитини [Електронний ресурс] // Materialy IV Mezinarodni vedecko-prakticka konference "Zpravy vedecke ideje – 2008". – Dil 7. – Pedagogika. Psychologie a sociologie. Hudba a zivot. – Praha: Publishing House "Education and Science" s.r.o., 2008. – S. 47–50. – Режим доступу до статті: http://www.rusnauka.com/29_NNM_2008/Pedagogica/36107.doc.htm

7. Макаренко А. С. Гра // А. С. Макаренко Твори: в 7 т. – К.: Рад. школа, 1954. – Т. 4. – С. 367 – 368.

8. Степанова О.А. Психолого-педагогический потенциал детской игры: ретроспектива и современные подходы к изучению / О.А. Степанова // Начальная школа плюс До и После, 2006. – № 01. – С. 3–11.

9. Сухомлинський В. О. Серце віддаю дітям // В. О. Сухомлинський. Вибрані твори: в 5-ти томах. – К.: Рад. школа, 1977. – Т.3. – С. 95–98, С. 176–185.

10. Терский В.Н. Клубные занятия и игры в практике А.С. Макаренко / В.Н. Терский. – М.: АПИ РСФСР, 1961. – 152 с.

11. Ушинский К. Д. Человек как предмет воспитания: опыт педагогической антропологии // Ушинский К. Д. Педагогические сочинения: в 6-ти томах / [сост. С. Ф. Егоров]. – М.: Педагогика, 1990. – Т. 5 – 526 с.

REFERENCES

1. Anikeieva, N.P. (1997). *Vykhovannia hroi. Psykholohichna nauka v shkoli* [Education at Play]. Moskva: Prosveshchenye, 250 p. [in Russian].
2. Buhastova, I. A. (2001). *Hra, yak zasib pidhotovky dytyny do shkoly* [Play as a Means of Child's Preparation for School]. Zhurnal dlia batkiv, no. 1, pp.17 – 19. [in Ukrainian].
3. Ponimanska, T.I. (2006). *Doshkilna pedahohika. Navchalnyi posibnyk* [Preschool Pedagogics]. Kyiv: Akademydav, 456 p. [in Ukrainian].
4. Karpova, S.N. & Lysyuk, L.G. (1986). *Igra i нравственное развитие doskolnikov* [Play and the Moral Development of Children under School Age]. Moskva: MGU Publ, 142 p. [in Russian].
5. Kovalenko, V. G. (1990). *Didakticheskie igry na urokakh matematiki* [Didactic Games at Mathematics Lessons]. Moskva: Prosveshchenie, 96 p. [in Russian].
6. Lemko, G. I. (2008). *Znachennya gri dlya vykhovannya ditini* [The Meaning of Play in Child's Education]. *Materialy IV Mezinarodni vedecko-prakticka konference "Zpravy vedecke ideje"*. Dil 7. *Pedagogika. Psychologie a sociologie. Hudba a zivot*. Praha: Publishing House "Education and Science" s.r.o., pp. 47–50, available at: http://www.rusnauka.com/29_NNM_2008/Pedagogica/36107.doc.htm
7. Makarenko, A. S. (1954). *Hra* [Play]. *Tvory: v 7 t.* [Writings: in 7 vol.] Kyiv: Rad. shkola, Vol. 4., pp. 367 – 368. [in Ukrainian].

ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАТИКИ КРІЗЬ ПРИЗМУ РЕКОМЕНДАЦІЙ ПРОФЕСІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

8. Stepanova, O. A. (2006). *Psikhologo-pedagogicheskiy potentsial detskoj igry: retrospektiva i sovremennye podkhody k izucheniyu* [Psychological and Pedagogical Potential of Child's Play: A Backward Look and Modern Approaches to Its Investigation]. *Nachalnaya shkola plyus Do i Posle*. No. 1, pp. 3–11. [in Russian].

9. Sukhomlynskiy, V. O. (1977). *Sertse viddaiu ditiam* [My Heart I give to Children]. *Vybrani tvory: v 5-ty tomakh.*, Kyiv: Rad. shkola, Vol. 3., pp. 95–98, pp. 176–185. [in Ukrainian].

10. Terskiy, V. N. (1961). *Klubnye zanyatiya i igry v praktike A. S. Makarenko* [Club classes and play in A. S. Makarenko's Practice]. Moskva: API RSFSR Publ, 152 p. [in Russian].

11. Ushinskiy, K. D. (1990). *Chelovek kak predmet vospitaniya: opyt pedagogicheskoy antropologii* [The Human As a Subject of Education: Pedagogical Anthropology]. *Pedagogicheskie sochineniya: v 6-ti tomakh* S. F. Yegorov (Ed.). Moskva: Pedagogika, Vol. 5, 526 p. [in Russian].

Стаття надійшла до редакції 27.03.2017

УДК 378.016:61:004:06

Надія Кобрин, аспірант кафедри іноземних мов
Національного університету "Львівська політехніка"

ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З МЕДИЧНОЇ ІНФОРМАТИКИ КРІЗЬ ПРИЗМУ РЕКОМЕНДАЦІЙ ПРОФЕСІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Стаття присвячена проблемі формування змісту професійної підготовки фахівців з медичної інформатики на основі рекомендацій професійних організацій. Виконано аналіз науково-педагогічної літератури і документів міжнародної та канадської асоціації медичної інформатики. Конкретизовано поняття "зміст професійної підготовки". Узагальнено цикли підготовки фахівців з медичної інформатики й обґрунтовано раціональність використання компетентнісного підходу до формування її змісту. Зроблено висновок про доцільність врахування рекомендацій професійних організацій під час укладання навчальних програм підготовки фахівців цієї галузі в Україні.

Ключові слова: зміст професійної підготовки, фахівець з медичної інформатики, професійні організації, цикл підготовки, компетентнісний підхід.

Лит. 6.

Надежда Кобрин, аспирант кафедры иностранных языков
Национального университета "Львовская политехника"

СОДЕРЖАНИЕ ПОДГОТОВКИ СПЕЦИАЛИСТОВ ПО МЕДИЦИНСКОЙ ИНФОРМАТИКЕ СКВОЗЬ ПРИЗМУ РЕКОМЕНДАЦИЙ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ ОРГАНИЗАЦИЙ

Статья посвящена проблеме формирования содержания подготовки специалистов по медицинской информатике исходя из рекомендаций профессиональных организаций. Сделан анализ научно-педагогической литературы и документов международной и канадской ассоциации медицинской информатики. Конкретизировано понятие "содержание профессиональной подготовки". Обобщены циклы профессиональной подготовки специалистов по медицинской информатике и аргументирована рациональность использования компетентного подхода к формированию ее содержания. Сделано вывод о целесообразности учета рекомендаций профессиональных организаций для разработки программ подготовки специалистов этой отрасли в Украине.

Ключевые слова: содержание профессиональной подготовки, специалист по медицинской информатике, профессиональные организации, цикл подготовки, компетентный подход.

Nadiya Kobryn, Postgraduate Student of Foreign Languages Department
Lviv Polytechnic National University

THE CONTENT OF TRAINING OF SPECIALISTS OF HEALTH INFORMATICS FROM THE PERSPECTIVE OF THE RECOMMENDATIONS OF PROFESSIONAL ORGANIZATIONS

The article is devoted to the pedagogical problem of health informatics professionals' training. Nowadays health informatics (also medical informatics) is considered to be a new, rapidly evolving science and specialty. It covers a wide range of issues regarding the informatization and computerization of medicine and health care sector. It is aimed at improving the quality of health service delivery that is virtually impossible without highly qualified health informatics professionals.

The author stresses the main focus on studying the approaches of development of content of professional training of health informatics specialists from the perspective of the professional organizations'